

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

PTI0058

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ គង់ ឈៀវ ភេទប្រុស អាយុ៥៧ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម «យោធា»

ស្រុកំណើតនៅភូមិសង្ក្រាម ឃុំសង្ក្រាម ស្រុកស្មោង ខេត្តកំពង់ធំ
រស់នៅភូមិថ្មី ឃុំប្រមោយ ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិ៍សាត់

ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៣៥:៣៤

២១ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ។

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: មកពីមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាហើយខ្ញុំមកជួបអ្នកស្រុកអ្នកភូមិបង្កើនរឿងរ៉ាវជាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលអីធ្លាប់កាត់មក ។

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ហើយចង់បានរឿងរ៉ាវទាំងអស់ហ្នឹងចង់ក្រងជាសៀវភៅទុកឲ្យកេរ្តិ៍ជំនាន់ក្រោយបានដឹងពុំណាអីណាស់ ។

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងបទសម្ភាសន៍ខ្ញុំជាមួយអីតើអីអនុញ្ញាតឲ្យពួកខ្ញុំយើងទៅចងក្រងជាសៀវភៅបានទេ?

ឈៀវ: បាទ/យកទៅចុះអត់មានបញ្ហាអីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងថ្ងៃហ្នឹងថ្ងៃទី២០ ខែ៥ ឆ្នាំ២០១១ ។

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះអី អីឈ្មោះអីដែរ?

ឈៀវ: ខ្ញុំឈ្មោះគង់ ឈៀវ ។

វណ្ណៈ: អីអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឈៀវ: អីកើតឆ្នាំ១៩៥២ ។

វណ្ណៈ: ចឹងកើតឆ្នាំ១៩៥២ណាស់?

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងប្រពន្ធអីឈ្មោះអីដែរ?

ឈៀវ: ប្រពន្ធខ្ញុំឈ្មោះ អ៊ុច រឹម ។

វណ្ណៈ: កាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឈៀវ: កាត់អាយុបួនខ្ញុំ៤ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ប្រហែលជាប៉ុន្មាន?

ឈៀវ: ខ្ញុំចូល៦០ កាត់ប្រហែលជា៥៦ អី ។

វណ្ណៈ: ចឹង៥៦ឆ្នាំអី?

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: សព្វថ្ងៃមានកូនចៅប៉ុន្មាន?

ឈៀវ: សព្វថ្ងៃកូនចៅមានតែមួយគត់ ។

វណ្ណៈ: អ!មានតែម្នាក់?

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ហើយនៅម្នាក់ហ្នឹងរៀបការហើយឬមួយនៅលីវ?

ឈៀវ: រៀបការហើយគេទៅនៅស្រុកឥឡូវនៅតែពីរនាក់យាយតាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: អ!នៅតែពីរនាក់យាយតាខ្លះកូនដែរ?

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងឪពុកអីឈ្មោះអីដែរ?

ឈៀវ: ឪពុកខ្ញុំឈ្មោះគង់ ញ៉ែម ។

វណ្ណៈ: ម្តាយ?

ឈៀវ: ម្តាយឈ្មោះ កើត រ៉ុំ ។

វណ្ណៈ: ចឹងសព្វថ្ងៃអ្នកទាំងពីរហ្នឹងកាត់នៅរស់ដែរ?

ឈៀវ: កាត់ស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ស្លាប់ជំនាន់ណា?

ឈៀវ: ស្លាប់ជំនាន់យើងឥឡូវៗ នេះដែរ ។

វណ្ណៈ: ចឹងស្លាប់ក្រោយ៧៧?

ឈៀវ: បាទ!ក្រោយ៧៧នៅឆ្នាំ៨២ កាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំ៨២ ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងបងប្អូនបង្កើតមានប៉ុន្មាននាក់?

ឈៀវៈ បងប្អូនបង្កើតមានបីនាក់ ។

វណ្ណៈ ៖ សព្វថ្ងៃនៅទាំងអស់គ្នា?

ឈៀវៈ បាទ! នៅទាំងអស់គ្នា ។

វណ្ណៈ ៖ ស្រុកកំណើតពូកែតនៅភូមិអី?

ឈៀវៈ កើតនៅភូមិសង្ក្រាម ឃុំសង្ក្រាម ស្រុកស្មោង ។

វណ្ណៈ ៖ ភូមិសង្ក្រាម?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ៖ ភូមិសង្ក្រាម ឃុំសង្ក្រាម គាត់ពីដើមមកឈ្មោះចឹងតែម្តង?

ឈៀវៈ បាទៗ! គាត់ពីដើមដំបូងដីតាមកម៉្លេះ ។

វណ្ណៈ ៖ ស្រុកស្មោង?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ៖ ខេត្តកំពង់ធំ?

ឈៀវៈ ខេត្តកំពង់ធំ តែរាល់ថ្ងៃគេប្រែទៅស្រុកប្រាសាទបាល័នរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ឈៀវៈ តែយើងនិយាយពីដើមអតីតមកណាស់ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ! ឥឡូវស្រុកប្រាសាទបាល័នវិញ?

ឈៀវៈ បាទ! នៅបាល័ន ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងបងប្អូននៅភូមិអី?

ឈៀវៈ នៅស្ទឹងថ្មី ឃុំប្រមោយ ស្រុកវាលវែង ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃអីប្រកបមុខរបរអីអី?

ឈៀវៈ ធ្វើចំការស្រែចំការហើយ ។

វណ្ណៈ ៖ ស្រុកវាលវែង ខេត្តពោធិសាត់?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃធ្វើចំការ?

ឈៀវៈ បាទ! ឈប់ពីពេលនាអស់ហើយ ឈប់ដោយខ្លួនឯងឈប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិវាឆ្លុះហើយ ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងកាលពីតូចអីរៀនបានត្រឹមថ្នាក់អីដែរ?

ឈៀវៈ អីរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទី១០ ។

វណ្ណៈ ៖ ទី១០ ចាស់?

ឈៀវៈ បាទទី១០ ចាស់ ស្មើថ្នាក់ទី៣ យើងតាមមើល ស្មើទី២ទី៣ ។

វណ្ណៈ ៖ កាលបង្កើនរៀននៅសាលាណា សាលារៀនឬសាលាអី?

ឈៀវៈ សាលារៀន រៀន សាលាយើងក៏រៀនដែរ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទតែសាលាដែលអីរៀនបង្កើន អីមានចាំឈ្មោះសាលាបង្កើនទេ?

ឈៀវៈ សាលាកូមិស្រ្តាម ឃុំស្រ្តាមបង្កើនឯង ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងសាលាបឋមសិក្សាស្រ្តាម?

ឈៀវៈ បាទសាលាបឋមសិក្សាស្រ្តាមបង្កើនឯង ។

វណ្ណៈ ៖ អីបានរៀនដល់ឆ្នាំណាហើយអីឈប់ទៅធ្វើអី អីរៀនរាប់មើលថាមូលហេតុអីបានអីឈប់អី ចឹង ?

ឈៀវៈ មើលអីឈប់ប្រហែលជាឆ្នាំ៦៨-៦៩ បង្កើនឯង ប្រហែលជាប៉ុណ្ណឹងឯងដល់ឆ្នាំ៧០ ទៅអីដឹងក្តី អីចឹងទៅក៏វាមានចូលរំដោះចូលអីអីចូលនិងគេទៅ ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ឈៀវៈ គេហៅថាខ្មែររំដោះពីដើមនោះ ។

វណ្ណៈ ៖ កាលបង្កើនអីព្រមានពីណាឈោសនាឬមានពីណាជាអ្នកនាំចូល?

ឈៀវៈ គេឈោសនាបង្កើនហើយ គេថាខ្មែររំដោះយើងត្រូវតែប្រយុទ្ធប្រឆាំងពួកសក្តិភូមិនាយទន់ប្រតិ កិរិយាអីបង្កើនណាស់ ពីដើមមកបង្កើន ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ឈៀវៈ ក៏ទៅគេឯងបង្កើនទៅ ។

វណ្ណៈ ៖ ចឹងកន្លែងភូមិចូលបង្កើនដឹងថាគ្នាច្រើនទេភូមិពូបង្កើន?

ឈៀវៈ ច្រើនអូនច្រើន ។

វណ្ណៈ ៖ ចូលដំបូងបង្កើនពូបង្កើននៅកន្លែងណាតំបន់ភូមិអី?

ឈៀវៈ នៅភូមិរបស់អីបង្កើនឯង ។

វណ្ណៈ ៖ បាទ ។

ឈ្មោះ: នៅភូមិសង្កាត់ ឃុំសង្កាត់ ។

ឈ្មោះ: ឆ្នាំណាដែលអ៊ីចូលទៅ?

ឈ្មោះ: អ៊ីចូលនៅឆ្នាំ៧១ ។

ឈ្មោះ: ឆ្នាំ៧១ ក្រោយរដ្ឋប្រហារមួយឆ្នាំ?

ឈ្មោះ: បាទ ។

ឈ្មោះ: ចូលបដិវត្តហ្នឹងកាលហ្នឹងអ៊ីចូលទៅកាន់កាំភ្លើងភ្លាមតែម្តង?

ឈ្មោះ: មិនទាន់បានកាន់ទេ មិនទាន់បានកាន់អីទាំងអស់ ។

ឈ្មោះ: ចូលទៅដំបូងយ៉ាងម៉េចទៅចឹង?

ឈ្មោះ: ចូលទៅគេគ្រាន់តែយកយើងទៅអប់រំរៀនសូត្រអីចឹងទៅ បំពាក់បំប៉នអីហ្នឹងណាស់ ។

ឈ្មោះ: បាទ ។

ឈ្មោះ: តែប៉ុណ្ណឹងឯង ។

ឈ្មោះ: ចឹងកាលឆ្នាំ៧១ ហ្នឹងមានទម្លាក់គ្រាប់បែកអីទេ?

ឈ្មោះ: មានទម្លាក់គ្រាប់បែកដល់ចឹងទៅមានមន្ទីរសម្ងាត់ហ្នឹង មន្ទីរនៅក្នុងព្រៃណាស់ ។

ឈ្មោះ: បាទ ។

ឈ្មោះ: គេហៅមន្ទីរសម្ងាត់ហ្នឹងក៏របស់ពួករំដោះដូចយើងថាខ្មែរក្រហមចូលវ៉ែតស៊ូម៉ាកចឹងណាស់ ។

ឈ្មោះ: នៅមន្ទីរសម្ងាត់ហ្នឹងពិណ្ណជាអ្នកគ្រប់គ្រង?

ឈ្មោះ: គេនិយាយពីរឿងអង្គការតែអ្នកគ្រប់គ្រងនោះយើងមិនដឹងឈ្មោះអីដែលពីដើមមក ពីដើមមានឈ្មោះ តាំង ពីសោភ័ណមាននៅហ្នឹងដែរ ។

ឈ្មោះ: បាទ ។

ឈ្មោះ: តាតែមាននៅហ្នឹងតែខ្ពស់ៗ ជាងយើង យើងមិនអាចយើងចេះអក្សរស្តីបន្តិចបន្តួចយើងមានទៅមាននៅក្នុងនោះ ។

ឈ្មោះ: បាទ! ចឹងកាលហ្នឹងគេនិយាយតែអង្គការទេជំនាន់ហ្នឹង?

ឈ្មោះ: បាទ! អង្គការៗ ថ្នាក់លើយើងមិនដែលស្គាល់មុខអង្គការយើងមិនដែលស្គាល់អង្គការថាម៉េចទេ ថ្នាក់លើមិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេណាស់ ។

ឈ្មោះ: បាទ! ចឹងអ៊ីចូលបានប្រហែលជាប៉ុន្មានឆ្នាំ បានអីកាន់កាំភ្លើងបាញ់ជាមួយទាហានលទ្ធិ លទ្ធិ?

ឈ្មោះ: ចូលមកប្រហែលជាពីរឆ្នាំទៅបីឆ្នាំបានកាន់កាំភ្លើងយើងក៏មិនសូវមានកាំភ្លើងណាកាន់ដែរ ពី ដើមមានការសេៗ អាតារាំង អាមូសស្តុនយើងពីដើមហ្នឹង ។

វណ្ណ: បាទ ។

ឈ្មោះ: វាសល់សេសពីជំនាន់បារាំងណាស់ ។

វណ្ណ: បាទ/អាមម៉ែមួយបាញ់មួយ ?

ឈ្មោះ: បាទ/ហ្នឹងហើយ ។

វណ្ណ: ដល់ក្រោយមកពួកវាមានចិនជំនួយដែលប្តូរមួយយ៉ាងម៉េច ?

ឈ្មោះ: កាលហ្នឹងមិនទាន់មានទេ ។

វណ្ណ: បាទ ។

ឈ្មោះ: ដល់មកក្រោយមកដល់ឆ្នាំ៧៣-៧៤ហ្នឹងបានចាប់ផ្តើមមានបណ្តើរៗ ហើយ ។

វណ្ណ: មានរបស់ល្អៗប្រើ ?

ឈ្មោះ: មានហើយតែមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ដល់ឆ្នាំ៧៥ ទៅបានមានរបស់ប្រើគ្រប់គ្រាន់ ។

វណ្ណ: អីកាលឆ្នាំ៧៤ អីកាន់កាំភ្លើងហ្នឹងអីកាន់នៅមុខព្រួយកំពង់ធំដែរ ?

ឈ្មោះ: អត់ទេ អីមកកាន់កាលវ៉ែននេះពោធិសាត់បាត់ដំបងមកនេះវិញ ។

វណ្ណ: អត់ទាន់បែក៧៥ កំពង់តែវ៉ែនជាមួយលន់ នល់នៅឡើយ ?

ឈ្មោះ: បាទវ៉ែនជាមួយលន់ នល់មកខាងពោធិសាត់នេះវិញ ។

វណ្ណ: ចឹងនៅពេលខ្មែរក្រហមមានកំលាំងលើសលុបវ៉ែនជាមួយទាហានលន់ នល់ឈ្នះនៅឆ្នាំ៧៥ អី ?

ឈ្មោះ: បាទ ។

វណ្ណ: អីបានចូលទៅដល់ណា ?

ឈ្មោះ: ៧៥ឈ្នះដល់ពេលយើងចាប់ផ្តើមវ៉ែនជាមួយអីនៅច្រមុះជ្រូកគេបញ្ជូនទៅនោះវិញ ។

វណ្ណ: ឥឡូវខ្ញុំចង់និយាយថា ឥឡូវយើងឈ្នះនៅឆ្នាំ៧៥ហើយណាស់ ពេលហ្នឹងគេដើរម្សៅសប្រជា ជនពីទីក្រុងភ្នំពេញអីហ្នឹងណាស់ ឆ្នាំ៧៥ ៧៦ និង៧៧អីអើ ?

ឈ្មោះ: គេហៅមកប្រជុំនៅកំពង់ឆ្នាំង ។

វណ្ណ: ចឹងអីមកកំពង់ឆ្នាំង ?

ឈ្មោះ: បាទ ។

វណ្ណ: អីមកធ្វើអីហ្នឹងនៅកំពង់ឆ្នាំង ?

ឈៀវៈ គេធ្វើកន្លែងប្រជុំកន្លែងអីហ្នឹងគេរៀបតាមកងៗ ចូលជាតាមកងក្រុមអីចឹងទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ មិនមែនកន្លែងព្រលានយន្តហោះទេ?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កំពង់ឆ្នាំងមានព្រលានយន្តហោះ?

ឈៀវៈ ព្រលានយន្តហោះគេទើបធ្វើក្រោយទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលចប់ភ្នំហ្នឹងគេប្រមូលកំលាំងមកកំពង់ឆ្នាំងហ្នឹងដែរ?

ឈៀវៈ បាទ/មកកំពង់ឆ្នាំងហ្នឹងគេបំបែកជាកងជាក្រុមជាពួកអីចឹងទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងកងពលអីខាងពោធិសាត់ហ្នឹង កាលហ្នឹងពីណាជាអ្នកដឹកនាំកំលាំងវៃចូលទៅក្រុងអីចឹង?

ឈៀវៈ កាលវៃចូលហ្នឹងមិនដឹងជាកងពលណាមួយអីមួយឲ្យជាក់ច្បាស់ទេ ពីដើម ។

វណ្ណៈ ចឹងអីនៅកងពលប៉ុន្មាន?

ឈៀវៈ កងពល៤០០ ប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំនៅកងពលលេខ១ តា ញឹមណាស់ តា ញឹមយើងពីដើម ។

វណ្ណៈ រស់ ញឹម?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹង?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងរស់ ញឹមនៅបាត់ដំបងភើ?

ឈៀវៈ បាទ/ហ្នឹងហើយចូលមកកងពលហ្នឹងគេបញ្ជូនទៅកំពង់ឆ្នាំងហ្នឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ ដល់ចឹងបែកបាក់អីទៅក្រោយមកក៏គេកាប់សម្លាប់លិចកើតទៅក៏យើងភាសគេចចេញ ។

វណ្ណៈ ចឹងអីនៅខាងពាយ័ព្យណែន?

ឈៀវៈ បាទ/ភូមិភាគពាយ័ព្យ ។

វណ្ណៈ អីកាលចូលទៅកំពង់ធំទេ យ៉ាងម៉េចបានជាទាក់ទងមកដល់ពោធិសាត់?

ឈៀវៈ អាហ្នឹងស្រេចតែគេបញ្ជូនយើងមក ។

វណ្ណៈ ចឹងគេបញ្ជូន?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងនៅខាងកំពង់ធំដូចជាកែវ ពកអីទេ ដែលកាត់គ្រប់គ្រង?

ឈៀវៈ បាទ! កែវ ពកនៅកំពង់ធំមុន ដល់ក្រោយមកឲ្យនៅជាមួយគា ញឹម ពីដើមកែវ ពកម៉ាកំពង់ ធំវាខ្លាំងដូចវាខ្លាំងជាពាយ័ព្យហើយ ចេះឲ្យទាហានវាជ្រុតជ្រុកមកកងទ័ពមកចូលចំរុះមក ពីខាងនេះទៅដល់មកមិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចទេ យើងក៏មិនសូវដឹងដែរ ដល់ពេលមកចុងក្រោយ ឡើងយើងដេញចង់រាប់ចង់រស់រត់ទៅវិញ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ គេថាពួកយើងខាងនោះសុទ្ធជាអ្នកកាប់សម្លាប់ណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ នៅនោះវាល្អដូចតែភ្នំហ្នឹង អ្នកកាប់សម្លាប់មានអ្នកផ្សេង?

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ តែយើងធ្វើតាមបញ្ជារបស់គេដែរ ។

វណ្ណៈ ចឹងម៉ាវៃឈ្នះ៧៥ ហ្នឹងអីមានថាៈអីដែរ?

ឈៀវៈ អត់មានថាៈទេ អីជាកូនទាហានគេ ព្រោះយើងអត់មានចេះអក្សរចេះអីផងយើងចេះ បន្តិចបន្តួច ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ មានគេអ្នកចេះច្រើនជាងយើងគេអាចឡើងទៅនេះទៅនោះអីទៅ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ អីជាទាហានកាំងពីតូចរហូតដល់ហើយ ។

វណ្ណៈ ចឹងដល់ពេលអីមកជាមួយគា ញឹមហ្នឹងមកការពារខាងណា?

ឈៀវៈ មុនគេឲ្យដឹកជញ្ជូនខាងឡានអីមុនណាស់ ។

វណ្ណៈ ៧៦ អីហ្នឹង?

ឈៀវៈ បាទ! ៧៦ ។

វណ្ណៈ ដឹកជញ្ជូនឡានដឹកអីគេ?

ឈៀវៈ ឡានដឹកអគ្គស្រូវអីចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ ដឹកយកទៅខាងណា?

ឈៀវៈ យកមិនដឹងជាយកទៅខាងណាទេ ជួនកាលយកទៅចាក់ចោលក៏មានដែរ ព្រោះយើងជាក់ ស្មែងពីដើមមកណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអីជាអ្នកដឹកអង្ករយកទៅចាក់ចោល?

ឈៀវ: ឡានគេអ្នកដឹកហ្នឹងយើងគ្រាន់ជាអ្នកការពារឡានទេ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ចឹងបានជាប្រជាជនយើងអត់បាយអត់អីចឹង អត់អីស៊ីតាំងពីណឹងមក ។

វណ្ណៈ: ចឹងអង្ករដឹកយកទៅចាក់ចោលអត់ឲ្យប្រជាជនហូបទេ?

ឈៀវ: បាទ! មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េច ។

វណ្ណៈ: ចឹងរឿងហ្នឹងពិតអី?

ឈៀវ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ឆ្នាំណាអីឆ្នាំណា?

ឈៀវ: ឆ្នាំ៧៧-៧៨ដិត៧៩ហ្នឹងហើយ ខោអាវយើងគ្មានស្បែកសោះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ចាក់ទឹកអាស៊ីតពេញៗ អស់ មានតែទាហានគ្រាន់បើបន្តិច ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ព្រោះពីដើមមកយើងខ្លាចនាបំណាស់អូនអើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ខ្លាចណាស់មិនថាអ្នកទាហានអីក៏មិនទាហានអីខ្លាចដូចគ្នាទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងហើយបានជាប្រជាជនអត់មានអីហូប?

ឈៀវ: បាទ! អត់មានអីហូប ។

វណ្ណៈ: ចឹងអីនៅខាងការពារហ្នឹងតាំងពីឆ្នាំ៧៥ ដល់៧៩ ហ្នឹងឬមួយយ៉ាងម៉េច?

ឈៀវ: មានការផ្លាស់ប្តូរ ជួនកាលដកយើងទៅនេះជួនកាលដកយើងទៅនោះទៅចល័តរហូតណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ជួនកាលដកយើងឲ្យទៅខាងវ៉ៃចឹងទៅ កាលខ្ញុំទៅដល់ប្រមុខជ្រូកនោះ ។

វណ្ណៈ: វ៉ៃជាមួយរៀតណាម?

ឈៀវ: បាទ! រៀតណាមហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចឹងកាលហ្នឹងប្រធានកងពលដែលនាំទៅវ៉ៃជាមួយរៀតណាម?

ឈៀវ: កាលហ្នឹងគេដក កាលហ្នឹងកងពលគេផ្លាស់ពីមួយទៅមួយរហូតតើ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំចង់សួរក្នុងសម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹងខាងកងទ័ពអត់មានការខ្វះខាតទេ អី?

ឈៀវ: វាថាខ្វះខាតក៏ដូចខ្វះខាតដែលអូន ធម្មតាយើងនៅសមរម្យមិនមានដាច់បាយដាច់អីញឹកញាប់ ដែលហ្នឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: យើងហូបជាមួយបាយពូតហ្នឹងបាយបោក ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: មានដាច់ដែលមានបានហូបដូចយើងរាល់ថ្ងៃសម្បូរសប្បាយចឹងទេ រាល់ថ្ងៃយើងខំប្រឹងរកសម្រាប់ជីវិតរបស់យើងអាចគ្រប់គ្រាន់ខ្លះវាខ្លះបន្តិចបន្តួចចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងរយៈពេលបីឆ្នាំហ្នឹងនៅកន្លែងរបស់អីហ្នឹងមានទាហានគេចាប់យកទៅណាបាត់ប្តីក៏មានប្រធានអីគេចាប់ដែរ?

ឈៀវ: មានចាប់មេ ទាហានដូចអីអីអត់សូវភ័យទេ ឲ្យតែត្រឹមកេក្រមឡើងទៅបាត់ខ្លួនគេថាបញ្ជូនទៅនេះបញ្ជូនទៅនោះ ដ្ឋាន់ទៅនេះដ្ឋាន់ទៅនោះតែការពិតមួយយប់ហើយមួយប្រាំហើយដែរ យើងមិនដឹងជាថាម៉េចចឹងណាស់ មនុស្សរស់នៅក្នុងសង្គមបើយើងមិនធ្វើតាមបែបបទគេក៏យើងពិបាកដែលហ្នឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ! អីមានឆ្ងល់ទេថា យើងបានស្មោះនិងអង្គការដាក់ចិត្តដាក់កាយវិញ្ញ័យទាហានលន់ នល់ហើយសុទ្ធតែខំតស៊ូអស់ពីចិត្តពីច្រើមមិនគិតពីដែលប្រយោជន៍ខ្លួនឯងមិនគិតពីឪពុកម្តាយ មិនគិតពីបងប្អូនអីទាំងអស់ហើយទើបព្រប់ខ្មែរក្រហមយកអ្នកខំតស៊ូទៅសម្លាប់អីមានឆ្ងល់ទេ ថាហេតុអី អីគិតឃើញយ៉ាងម៉េចដែលគ្រង់បំណុលហ្នឹង?

ឈៀវ: ដូចជាគិតមិនសូវឃើញទេ អូនព្រោះអីជាមនុស្សល្ងង់ណាស់ យើងមិនអាចស្រាវជ្រាវទៅចឹងដឹងទេ តែកាលដែលនិយាយនេះ និយាយតាមការពិតតែប៉ុណ្ណឹងទេណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ហើយបើកំនិតគេនោះគេចង់ទៅជាស្ត្រីៗ ទៀតក៏យើងអត់ដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: ហើយយើងបំណងអីសារនោះយើងមានបំណងធ្វើម៉េចឲ្យតែមានសេចក្តីសុខ ទោះបីឆ្កែភិមិន ឆ្កែត្រូវតែបានសេចក្តីសុខកុំឲ្យតែស្លាប់ទៅបានហើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវៈ ក្នុងគំនិតណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលប្តឹងអីភ័យដែរ?

ឈៀវៈ ភ័យដូចតែគ្នាប្តឹង តែយើងជាកូនទាហានបានខំតែធ្វើល្អប្តឹងគេ តែគេអត់មានចាប់កូនទេគេ ចាប់តែមេៗ ចឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងអីកាលប្តឹងមានដឹងថា ប្រជាជននៅតាមសហករណ៍អត់បាយនិងសម្លាប់អីមានបានដឹងទេ កាលប្តឹង?

ឈៀវៈ ដឹងទាំងអស់ តែយើងមានអង្គការដូចរាល់ថ្ងៃយើងប្តឹងនេះប្តឹងនោះបាន ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ ពីដើមអង្គការតែគេរហូតហើយមានអី កាលប្តឹងខ្ញុំព្រាងថាអង្គការខ្ញុំស្រេចរៗ ដែលប្តឹង ។

វណ្ណៈ ព្រោះអង្គការពីមុនអត់ល្អ?

ឈៀវៈ បាទ! ពួកអង្គការថ្នាក់លើហើយបែបភ័យដែលប្តឹងណាស់ ។

វណ្ណៈ តែអង្គការសម័យឥឡូវអត់មានអីទេ មានអង្គការជាច្រើនបានជួយជ្រុំជ្រែកជួយបណ្តុះ បណ្តាលបង្កបង្កើនវិស័យជួយបណ្តុះបណ្តាលអីចឹង?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ តែដូចអីនិយាយចឹង ឲ្យតែព្រលោះអង្គការហើយគេសម្លាប់ណាយើងមិនអាចទៅប្តឹងដល់គេ អត់បានហើយមនុស្សដែលចាប់ទៅប្តឹង ខ្លះមិនដឹងថាគេចាប់ដោយសារអីដឹង ហើយអត់មាន តុលាការអត់មានអី ចឹងមានពិណគេជួយរកខុសត្រូវឲ្យ ដឹងថាស្លាប់ៗ ចឹងហើយដូចថា អីគិត ថាអាប្តឹងជាក់ហុសរបស់អ្នកដឹកនាំកំពូលដែលមែនទេឬយ៉ាងម៉េច?

ឈៀវៈ បាទ! គាត់ដឹកនាំកំពូលហើយចឹងទៅបើសិនគាត់មិនឲ្យសម្លាប់មនុស្សគ្មានពិណហ៊ានសម្លាប់ដែរ បើយើងគិតទៅ ។

វណ្ណៈ ចឹងអីជឿថាចឹង?

ឈៀវៈ បាទ! ខ្ញុំជឿថាចឹងដែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ បើអ្នកឲ្យដៃគឺឲ្យពីលើប្តឹងឯង ដូចជាសម្តេចហ៊ុន សែនរាល់ថ្ងៃបើគាត់ឲ្យដៃគឺឲ្យពីលើប្តឹងឯង ហើយ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ បើសិនជាលួចលាក់ បើគាត់មិនធ្វើពួកហ្នឹងហ្នឹងធ្វើអាហ្នឹងរឿងតែម្តង បើគាត់ឲ្យធ្វើអាហ្នឹង អាចស្ងប់ស្ងាត់ណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ អាហ្នឹងគំនិតខ្ញុំដឹងត្រឹមណឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងដូចជាតា ខៀវ សំផលគាត់ប្រកែកថាគាត់មិនបានដឹងទេ រឿងវាវាទាំងអស់ហ្នឹងរឿងកាប់ សម្លាប់អីចឹងអីជឿបានទេ?

ឈៀវៈ ទេ អា រឿងជឿមិនជឿអាហ្នឹងរឿងតុលាការដែលសួររូបញ្ជាក់គាត់ ខ្ញុំអត់មានទៅបញ្ហាអីទេ ព្រោះខ្ញុំយ៉ាប់ដែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ រស់នៅក្នុងសង្គមគេមួយហ្នឹងគេដែលក៏ប៉ុន្តែយ៉ាប់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ រាល់ថ្ងៃគេអត់សូវជឿរឿងចំណោមខាងហ្នឹងទេ ប្រជាជនយើងសរុបប៉ុន្មានសែនជិតបីលាន នោះ ។

វណ្ណៈ តែខាងអង្គការរកឃើញជាងមួយលាន ។

ឈៀវៈ តែដល់ចឹងបានថា បើតាមចិត្តខ្ញុំវិញថា ០០១ ០០២ ០០៣ និង ០០៤ ត្រូវរកឲ្យអស់រកឲ្យ ឃើញតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹង?

ឈៀវៈ បាទ បានត្រឹមត្រូវ ។

វណ្ណៈ ចឹងអីចង់ត្រូវរក ០៣ និង ០៤ ទៀត?

ឈៀវៈ បាទ ត្រូវរកទាំងអស់បានត្រឹមត្រូវតែម្តង ។

វណ្ណៈ ចឹងបើមានត្រឹម ១ និង ០២ អីថាមានយុត្តិធម៌គ្រប់គ្រាន់ទេ?

ឈៀវៈ អត់ទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ ព្រោះវាមានច្បាប់ដល់ខាងលើចឹងទៅមកចុះចំណុចចឹងទៅស្រាវជ្រាវ យកទៅទាំងអស់តែម្តង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈៀវៈ អ្នកណាទោសប៉ុន្មានៗក៏ឲ្យទៅវាបានភ្នាក់រលឹកដែរ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

ឈ្មោះ: ខ្ញុំចង់ចឹងដែលណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងអីមានតាមដានគុណការតាមដានអីដែរទេ?

ឈ្មោះ: បាទ/តាមដានស្តាប់វិទ្យុរហូតដែលតើ ចេះតែចម្លែកចង់មើលភ្លឺតនៅតែក្នុងព្រៃមែនតែចង់ ដឹងត្រូវឃើញសុខខ្មៅ ។

វណ្ណៈ: ចឹងចង់ដឹងត្រូវឃើញសុខខ្មៅដែរ?

ឈ្មោះ: បាទ/ចង់ដឹងថាហេតុអីបានទៅជាចឹង ដល់មាន០ ១ និង០ ២ ចប់ចឹងអត់ដឹងណាណាវាអត់ដឹងថា ចប់សាច់រឿង ។

វណ្ណៈ: ចឹងអីគិតថា សង្គ្រាមសម្លាប់ខ្មែរក្នុងឯកន្ទមកចឹង អីគិតថាមកពីអ្នកនយោបាយយើងឬ មួយមកពីខាងណាឬមានគេញូសញ្ចូនយើងបើតាមអីយល់?

ឈ្មោះ: មិនអាចដឹងបានទេអូន ព្រោះយើងថាពិណ្ឌញូសញ្ចូនក៏ដោយបើយើងជាមេដឹកនាំដល់កំពូល ហើយបើស្តាប់គេដឹងថាខុសខ្ញុំដឹងតែប៉ុណ្ណឹង ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈ្មោះ: បើសិនជាគេញូសញ្ចូនអីលិចកើត ហេតុបានគេជួយ ។

វណ្ណៈ: បើអីបានមើលឯកសារទៀតក្នុងស្រុកណោះ ខ្ញុំជាក្មេងជំនាន់ក្រោយខ្ញុំបានមើលឯកសារស្រះ ណោះមែនទែនក្មេងៗប៉ុនៗណឹងកាន់កាំភ្លើងដែរ ហើយទាហានលន់ នល់ចាប់បានទាហាន ខ្មែរក្រហមក៏សម្លាប់ចោលហើយខាងខ្មែរក្រហមចាប់បានទាហានលន់ នល់ក៏សម្លាប់ចោលដូច តែគ្នាហើយការដែលបាញ់គ្នាហ្នឹងឯងបំបែកដូចអុសចឹង មើលក្នុងកាសែតបារាំងថាបាននោះ ឃើញសាហាវណាស់ ចឹងខ្មែរឯងហើយសង្គ្រាមយើងរាប់សិរន្ទាមកហើយ ហើយយើង មើលថ្ងៃវាជឿនលឿនដោយសារវាអត់មានសង្គ្រាមជិត១០០ឆ្នាំហើយ ។

ឈ្មោះ: បាទ ។

វណ្ណៈ: ឥឡូវយើងស្ងប់ហើយរៀងខ្មែរនិងខ្មែរជាមួយបរទេសយើងនៅពាក់ព័ន្ធខ្លះដែលអីណាស់ ។

ឈ្មោះ: បាទ ។

វណ្ណៈ: វាមិនទាន់បានស្រួលមែនទែនទេ ។

ឈ្មោះ: នេះបានថាចង់សួរពិណ្ឌទៅលើទូរទស្សន៍មកជួយកាំទ្រយ៉ាងម៉េចៗ ត្រូវសម្លាប់ខ្មែរអស់រលីងចឹង គេចង់ដឹងប៉ុណ្ណឹងទៀត ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវៈ ចឹងមុននាបំទៅវិញឲ្យដឹងបានច្បាស់លាស់ដែរ ។

វណ្ណៈ ដោយសារប្រទេសយើងក៏ចូលជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិហើយតុលាការនេះក៏ជាតុលាការអន្តរជាតិដែរ?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចូលជាមួយខ្មែរយើងដើម្បីធ្វើការកាត់ទោសឲ្យដឹងស្មើនេះ ។

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ប៉ុន្តែតុលាការមានការចំរូងចំរាស់ខ្លះដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ដូចខាងព្រះរាជអាជ្ញាបរទេសហ្នឹងគេចង់កាត់ ០ ៣ និង ០ ០ ៤ ទៀត តែខាងរដ្ឋាភិបាលមិនចង់ឲ្យមានការរីករាលដាលទៀតខ្លះចេះខ្លាចចុះណាស់?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ តែបញ្ហាហ្នឹងស្រេចគេខាងតុលាការទេ?

ឈៀវៈ យើងស្រែទៅគេធ្វើមិនដឹងដឹង ។

វណ្ណៈ បាទតែយើងគ្រាន់តែពិភាក្សាចង់យល់ដឹងរបស់បងប្អូនតែប៉ុណ្ណឹង?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំចង់និយាយបកទៅក្រោយបន្តិច ពេលអីមកដល់ស្រុកហើយ៧៧ ហ្នឹងអីរត់ចូលព្រៃវិញមែនទេ?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងអីចូលព្រៃចូលទៅខាងណាទៅ?

ឈៀវៈ មុនដំបូងទៅខាងភ្នំដងរែក ។

វណ្ណៈ ចឹងទៅដងរែកទៅខាងតា ម៉ុកចឹង?

ឈៀវៈ បាទទៅខាងណាម៉ុក ។

វណ្ណៈ ចឹងនិយាយមើលក្រោយមកគេសម្លាប់ ៦ អីហ្នឹងអីមានបានដឹងរឿងហ្នឹងដែរ?

ឈៀវៈ ចូលទៅខាងនោះដល់ចឹងទៅបានគេខាងនេះប្រជាជនវាគឺច ម្លោះហើយតា ម៉ុកបញ្ជូនមកនេះមកខាងកោះកុងយើងនេះណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងមកហ្នឹងមកតាមតា សុន សេន?

ឈៀវៈ មកនេះមកតាមទន្លេសាបចេញមកដោយថ្មើជើង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មាននៅជាមួយគ្នា ម៉ុក រហូតទេ?

ឈៀវ៖ បាទ/មិនបាទនៅរហូតទេ ។

វណ្ណៈ៖ អីនៅដល់ឆ្នាំណា នៅជាមួយគ្នាម៉ុកដល់ឆ្នាំណា?

ឈៀវ៖ នៅជាមួយគ្នា ម៉ុកឆ្នាំ៨៧ ។

វណ្ណៈ៖ ៨៧ណែស?

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពី៧៩ដល់៨៧?

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាលប្តីមានអារុំធីអីមានទេ?

ឈៀវ៖ កាលប្តីមានអារុំធីគ្រប់គ្រាន់ ។

វណ្ណៈ៖ តែអត់មានប្រាក់ខែទេ?

ឈៀវ៖ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ កាលប្តីមានដឹងថាយួនស្លាប់ច្រើនដែរ?

ឈៀវ៖ ស្លាប់ច្រើនណាស់ អើបើសាចទឹកដាក់គ្នាវាចេះតែមានទៅវិញទៅមក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ឈៀវ៖ ខាងកេស្តាល់ខាងកេខាងយើងស្គាល់ខាងយើងចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ៖ អីកាលប្តីប្រធានកងពលតា ០ ៦ មែនទេ?

ឈៀវ៖ កងពលដែលមកនៅនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ខ្ញុំចង់និយាយថា កាលនៅអន្លង់វែង?

ឈៀវ៖ នៅអន្លង់វែងតានេះ... ។

វណ្ណៈ៖ តា សារឿន?

ឈៀវ៖ អត់តា សារឿនទេ តាប៉ារ៉ា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានឈ្មោះតា ប៉ារ៉ាទៀត?

ឈៀវ៖ បាទ/តា ប៉ារ៉ា ។

វណ្ណៈ៖ តា ប៉ារ៉ាមិនដែលឮឈ្មោះ?

ឈៀវ៖ តា ប៉ារ៉ា ។

វណ្ណៈ៖ នៅក្រោមបញ្ហារបស់តា ម៉ុកហ្នឹង?

ឈៀវៈ ក្រោមបញ្ហាទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ តា ម៉ុកនៅនោះធំជាងគេ?

ឈៀវៈ ធំជាងគេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកទៀត?

ឈៀវៈ ក្រោយមកទៀតខ្ញុំមកនេះមកជាមួយតា ប៉ា តា ប៉ាយើងហ្នឹងណាស់ តា ប៉ា តា ស៊ូ តា ស៊ូថា ជួញគ្រឿងញានគេដាក់កុកដាក់ប្រឺវ៉ាក់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ តា ស៊ូប្រធានកងពល?

ឈៀវៈ បាទៗ! ប្រធានកងពល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងមានតា ប៉ា?

ឈៀវៈ តា ប៉ាយើងបានបំបែកមកបានមានកងពលថ្មីបានចូលមកបាននៅតា គង់ តា ជាតិមកនៅ តែដល់យើងចេញមកនេះមកខ្ញុំចេញមកនេះមក ។

វណ្ណៈ៖ តា គង់ តា សុខ គង់អភិបាលខេត្តហ្នឹង?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ អភិបាលខេត្តបាត់ដំបង?

ឈៀវៈ អត់អភិបាលទេ កងពល ។

វណ្ណៈ៖ ពីមុនគាត់កងពល?

ឈៀវៈ រងតា ដីយ ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវគាត់អភិបាលរងខេត្តបាត់ដំបង?

ឈៀវៈ ចឹង ។

វណ្ណៈ៖ សុខ គង់ហ្នឹងមែនទេ?

ឈៀវៈ ញ៉ែម គង់ ។

វណ្ណៈ៖ ញ៉ែមទេ គង់ទេ?

ឈៀវៈ បាទ! ញ៉ែម គង់ ។

វណ្ណៈ៖ ញ៉ែម គង់ប្រធានកងពលដែរ?

ឈៀវៈ បាទ! ប្រធានកងពល ។

វណ្ណៈ ចឹងគាត់នៅកាន់ខាងពោធិសាត់នេះ?

ឈៀវៈ ទេ ខាងសំឡូតខាងបាត់ដំបងដែលពីមុនណាស់ ដល់ខ្ញុំចេញមកនេះមកបានមកនៅជាមួយវៈ
កងពល៧១តា ៧ បានរំលាយចូលទៅខាងនោះទៀតតាស្ទី កងពល១៤តា ស្ទីទេ តា
ថោង ប្រាសាទបានចប់រាល់ថ្ងៃហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកគាត់ទាំងអស់ហ្នឹងសុទ្ធតែនៅរស់ទេ?

ឈៀវៈ រស់ ថោង ប្រាសាទនៅរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ចឹងអីថា៧៧-៨៧នៅដងវែក?

ឈៀវៈ បាទ ។

វណ្ណៈ ចឹង៨៧ចេញពីដងវែកមកនៅសំឡូតទៀត?

ឈៀវៈ បាទ/មកនៅសំឡូត ។

វណ្ណៈ ចឹងមកនៅសំឡូតមានស្គាល់មាសមុតអីទេ?

ឈៀវៈ មាស មុត ស្គាល់តើ ។

វណ្ណៈ ហ្នឹងហើយគាត់ជាប្រធានកងពលនៅនេះ?

ឈៀវៈ បាទ! តែគាត់លើសគេបំផុតហើយណាស់ ថានោះគាត់តម្កើងកងពលបាទ ។

វណ្ណៈ បាទ! ចឹងក្រោមមកមានតា ម៉ែតអីទៀត?

ឈៀវៈ បាទ! តា ម៉ែត តា មុតហ្នឹងគាត់អាចតម្កើងកងពលក្រោមបង្គាប់គាត់បានណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងចេញពីសំឡូត?

ឈៀវៈ ចេញពីសំឡូតទៅចូលជំរុំ យើងរត់ចូលជំរុំថែដូចជាចង់ភ្លេចហើយយូរ ។

វណ្ណៈ ជំរុំ៨៥អី?

ឈៀវៈ ចូល៩០ ហើយ ៩០ ជាងហើយយើងចូលជំរុំខេត្តភ្នំនោះ ។

វណ្ណៈ ចឹងចេញពីជំរុំមកហ្នឹង?

ឈៀវៈ បាទ! ចេញពីជំរុំមកនេះបណ្តាយ ។

វណ្ណៈ ចឹងមកនេះគេហៅវាលវែងហ្នឹងតែម្តង?

ឈៀវៈ បាទ! គេហៅវាលវែង ។

វណ្ណៈ ចឹងអីចេញពីជំរុំមកនៅវាលវែងនេះឆ្នាំណា?

ឈៀវៈ ឆ្នាំ៩៩ ។

វណ្ណៈ៖ ៧៧សមាហរណកម្មហើយអស់ហើយហ្នឹង?
 ឈៀវ៖ បាទ/សមាហរណកម្មដែលយើងចេញមកហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ៖ បាទ ។
 ឈៀវ៖ យើងចេញមកនៅនេះតែម្តង ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅខាងវាលវែងហ្នឹងប្រធានកងពលជាពីណា?
 ឈៀវ៖ នៅវាលវែងហ្នឹងមានគា ពៅហ្នឹងកងពល៧១ ។
 វណ្ណៈ៖ ប្រធានកងពលតែម្តងហ្នឹង?
 ឈៀវ៖ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ កាត់ឈ្មោះ អីពៅទៅ?
 ឈៀវ៖ ទេ មិនដឹងដែលមិនដឹងថាឈ្មោះអីពៅទេ ។
 វណ្ណៈ៖ តែមួយហ្នឹងឬមានពីណាទៀត?
 ឈៀវ៖ អត់មានទេ មានតែមួយ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងគា ពៅជាប្រធានកងពលនៅវាលវែង?
 ឈៀវ៖ បាទ ។
 វណ្ណៈ៖ ឥឡូវកាត់នៅរស់ដែលទេ?
 ឈៀវ៖ កាត់នៅរស់ កាត់ឈ្មោះអី ភីម ពៅចឹងហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ភីម ពៅ?
 ឈៀវ៖ បាទភីម ពៅ ចឹងបានថាកាត់បំបែកកាត់នៅក្រោមគា ថោង ប្រាសាទវិញឥឡូវ ថោង
 ប្រាសាទកាត់ប្រធានកងពល១៤ ។
 វណ្ណៈ៖ បាទចឹងអីមកដល់៧៧ហ្នឹងនៅមានព្រមមានសត្វមានអីច្រើនទេ?
 ឈៀវ៖ អូស!សុទ្ធតែព្រមកតាមនេះគ្មានដើមអីចេះទេ តាមថ្នល់ហ្នឹងក៏សុទ្ធតែព្រៃដែលសុទ្ធតែព្រៃ
 សុទ្ធតែមីន ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងមានមីនច្រើនដូចនៅសំឡូត្រក្នុងព្រៃអីទេ?
 ឈៀវ៖ ដូចគ្នានេះដូចៗ ៦ នេះសុទ្ធតែមីនហើយ ។
 វណ្ណៈ៖ ចឹងដូចហ្នឹងដូចៗ ៦ ?
 ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ: និយាយទៅសង្គ្រាមមួយរយៈចុងក្រោយមកទៀតហ្នឹងអ្នកពិការដោយសារសង្គ្រាមក៏ច្រើន ដោយសារការបំព្រើក៏មានគ្រោះថ្នាក់បន្តបន្ទាប់ទៀតអី?

ឈៀវ: បាទ! រាល់ថ្ងៃហ្នឹងបានស៊ីម៉ាក់ដោះទៅបានវាសម្រាលណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចឹងនិយាយត្រឡប់ទៅក្រោយបន្តិចវិញ យើងនិយាយសម័យភស្តុតាងនិងសម័យឥឡូវនេះអីគិត ថាពីមុនមកដល់ឥឡូវមានការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងម៉េច ឬក៏វាមិនមានការអភិវឌ្ឍន៍ទេ ពីមុនអាច ស្រួលជាងសម័យឥឡូវឬមួយយ៉ាងម៉េចអី?

ឈៀវ: អត់ទេ គឺសម័យឥឡូវវាស្រួលជាង បានថាមុនយើងមិនបានទេ ដេកក៏មិនស្រួលរាល់ថ្ងៃ យើងបានពួកខ្លើយតាមសេរីយើងចង់ធ្វើអីធ្វើទៅ យើងចង់ដេកៗ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: យើងបានប៉ុណ្ណឹងដែលណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: តែយើងនៅតែក្រ ព្រោះយើងមិនទាន់មានការខ្លួនឯងបានទាំងស្រុងណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: វានៅតែក្រទេ តែយើងធ្វើម៉េចតាមវាសនារបស់យើងទៅចុះឲ្យវាបានប៉ុណ្ណឹងក៏បានដែរ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: បានដេកលក់ស្រួលស៊ីឆ្ងាញ់ចឹងទៅ ថ្ងៃណាឆ្ងាញ់ខ្លះចឹងទៅថ្ងៃណាក៏អត់ខ្លះចឹងទៅក៏តាមធម្មតា របស់មនុស្សយើង ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: តាមក្រតាមមានណាស់ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ចឹងពីមុនមកយើងហូបដោយមិនបាច់ភ័យរឿងរកមែន ប៉ុន្តែយើងមិនបានស្នាក់នៅមាន ដុះធំដុំស្រួលចូលទេ ដោយសារសង្គ្រាមអីណែស?

ឈៀវ: បាទ! មានតែអង្រែមួយជួលកាលគេរំដួលជវន៍បាត់អង្រែអស់រលីងដេកនិងដឹកមានដែរ ។

វណ្ណៈ: យើងរត់កាត់គ្រាប់កាត់ភ្លៀង?

ឈៀវ: បាទ! រាល់ថ្ងៃវាស្រួលដែរ យើងរកនេះរកនោះយើងបានទប់ទល់ជីវភាពក្នុងក្រសារ ។

វណ្ណៈ: បាទ ។

ឈៀវ: យើងចង់ធ្វើធ្វើទៅ យើងមិនចង់ធ្វើយើងដេកទៅ ចង់ដើរៗ ចង់ដេកៗ ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! តែខាងភ្នំព្រឹកអ៊ីបងប្អូនអតីតរស់នៅឃ្នឹងឃើញគេមានជីវភាពគួរធារជាងខាងនេះ ។

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ខ្ញុំតាមមើលទៅគេគ្រូវ៉ាប៉ាន់ដំឡូងឆ្នាំទៅ ។

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ នៅខាងនេះដូចជាអត់ទាន់ឃើញមានដំឡូង?

ឈៀវ៖ ឥឡូវមានគេយកដំឡូង គេទើបយកដើមមក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! ចឹងនៅនេះបន្តិចទៀតខ្ញុំស្រួលដែលនៅទីនេះឃើញមានភ្នំដំឡូងបន្តិចទៀតប្រហែលជាមានដុំអីហើយ ។

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ សំខាន់ភ្នំ នៅខាងភ្នំព្រឹកនោះគេបានភ្នំមកពីថ្ងៃច័ន្ទទៅគេបង់ធ្វើអីចឹងវាបានស្រួលអីចឹង ។

ឈៀវ៖ ខាងភ្នំពឹកនិងគេរកស៊ីមុនយើងនេះទៀត ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

ឈៀវ៖ ខាងនោះគេបើកឲ្យរកស៊ីមុនយើង ព្រោះខាងសំឡូតខាងអី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងយើងបន្តិចទៀតទៅក៏បានស្រួលដែលតាមមើល ។

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអីខ្ញុំអរគុណអីច្រើនហើយ ។

ឈៀវ៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ អីបានផ្តល់បទសម្ភាសន៍ឲ្យខាងខ្ញុំអី ។

ឈៀវ៖ បាទ! អរគុណហើយណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទៗៗ ។

ឈៀវ៖ ខ្ញុំទៅដូះខ្ញុំវិញហើយណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! អរគុណអី ។

ចប់